

Sic sibi produxit propriam Germania pestem;
Inq; suas clades ingeniosa fuit.
Debuit arcanis horum consistere claustris,
Quos amor & pietas Teutonas esse probat.
Sulphuris ergo sciunt tacitum nitriq; vigorem,
Sulphure quos decuit luxuriante premi?
Germani excipiunt funestum pectore plumbum;
Telaq; Barbaricis injicienda lupis?
Interea cristas recutitus hic erigit heros,
Ut se terrestrem jactitet esse Deum.
Nostra etiam tantas mirata Politica vires,
Inviæti Imperii callida fulcra notat.
Unica Sultani valet hic pro lege voluntas,
Hic necis & vitæ jura soluta tenet.
Nemo suos titulos clypeosq; recenset avorum,
Surculus Ossmanni talia solus habet.
Hunc penes armorum viget inviolata potestas;
Imbellis solo turba timore placet.
Nec patet ingenuas Civi progressus ad artes,
Quas modò Divani curia clausa fovet.
Vix curare licet populi num splendeat arca,
Dum Fiscus misero turgidus ære micat.
Nemo domi natus sublimem pergit ad aulam,
Quam peregrinorum rapta caterva replet.
Sive suum vendit perversus Apostata nomen,
Seu redimit raptus foeda tributa puer.
Quos igitur peperit Sultani gratia totos,
Sangvinis & gentis factio nulla trahit.
Adde quod in sacris mandata silentia plebem
Abjectâ & timida credulitate premunt.
Interea pubes nostras collecta per oras
Militiæ vegetam tradere jussa manum;
Et soli & pluviis duroq; assveta grabato,
Sarcit inexhaustis agmina cæsa viris.
Ipsi etiam fratres, quibus una vel altera pellex
Obruit invitam, post miseranda, domum.

Ipsi